

РЕШЕНИЕ

№ 282

гр. Плевен, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Зорница Д. Димитрова Банкова

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от Зорница Д. Димитрова Банкова Гражданско
дело № 20234430106266 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе
предвид следното:

Пред ПлРС е депозирана искова молба от *** ** против С. Х. Б., за
установяване на вземането на ищеца по заповед по ч.гр.д.№3351/2013г. на
РС-Плевен, издадена в полза на дружеството по чл.410 от ГПК. Твърди се, че
на 01.02.2012г. в полза на „****“ *** ЕИК *** е издаден Запис на заповед за
сумата от 674.04 лв. (шестстотин седемдесет и четири лева и четири
стотинки) от длъжника С. Х. Б..Записът на заповед е дължим на предявяване
и същият е предявен на 23.04.2012 г. като сумата по него не е била напълно
изплатена.Гореописаният запис на заповед е прехвърлен е джиро от „****“ ***
на заявителя „****“ ООД, универсален приемник на който е „****“ ***, ЕИК
***, като същият се намира в оригинал по ч.гр.д.№ 3351/2013 г., по описа на
Районен съд Плевен.Джирото е специален способ за заместване на един
носител на инкорпорираното в ценната книга субективно право е друг. То е
формално волеизявление на кредитора по ефекта и се извършва е писмена
бележка върху менителничния ефект или върху прикрепен към него
допълнителен лист. В настоящия случай върху гърба на записа на заповед е
отбелязана датата, от която „****“ *** ЕИК ***, джиросва всички права по
записа на заповед в полза на „****“ ***, ЕИК *** / „****“ ООД/, като е положен

подпис от името на джиранта. Джирото е извършено в законоустановената форма и ред и е породило целеният правен ефект.

В качеството си на кредитор по процесният запис на заповед „****“ ***. ЕИК *** е възникнал правен интерес от входиране на заявление за издаване на Заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК срещу С. Х. Б. за заплащане на част от сумата по запис на заповед от 01.02.2012 г. предявен за плащане на 23.04.2012 г., определен съгласно предоставената законова възможност в чл. 537 вр. чл. 486, ал. 1, т.1 ТЗ. По подаденото заявление до Районен съд Плевен, въз основа на посочения запис на заповед за сумата от 674.04 лв. /шестстотин седемдесет и четири лева и четири стотинки/, е претендирана сума от 412.67 лв. /четиристотин и дванадесет лева и шестдесет и седем стотинки/, въз основа на заявлението е образувано ч. гр. д. 3351/2013 г. описа на Районен съд Плевен. След като съдът е проверил, че представеният запис на заповед е редовен от външна страна и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника С. Х. Б. е издал Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 26.06.2013 г. и Изпълнителен лист от 20.08.2013 г. за претендираната сума в размер на 412.67 лв. /четиристотин и дванадесет лева и шестдесет и седем стотинки/, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда (25.06.2013 г.) до изплащане на вземането, сумата от 25 лв. /двадесет и пет лева / - държавна такса и 200 лв. /двеста лева/ - юрисконсултско възнаграждение. Въз основа на заповедта за изпълнение и изпълнителния лист, е образувано *** дело № *** год. по описа на *** Ц. Н., с район на действие ОС-Плевен, срещу С. Х. Б. Видно от постъпилото по ч. гр. дело № 3351/2013 г., по описа на РС-Плевен, уведомление по чл. 47, ал. 1 от ГПК, представляващо част от *** дело № *** г. по описа на *** Ц. Н., с район на действие ОС - Плевен, длъжникът не е намерен на установените в *** то производство адреси и заповедта за изпълнение по чл. 417 от ГПК му е връчена и по делото е депозирано възражение, което от своя страна обуславя правния ни интерес от подаването на настоящата искова молба. Поради обстоятелството, че за вземането на „****“ ***, ЕИК *** срещу С. Х. Б. - длъжник е издадена Заповедта за изпълнение и изпълнителният лист въз основа на представен запис на заповед, следва да се посочи, че представеният в оригинал менителничен ефект в заповедното производство е редовен от външна страна и отговаря на законовите изисквания за валидност. По своята

правна природа записът на заповед е едностранна, строго формална сделка, чието задължително съдържание е императивно определено от законодателя в разпоредбата на чл. 535 от ТЗ и е условие за валидност на акта. Наименованието „запис на заповед“ се съдържа както в заглавието, така и в текста на документа. Налице е безусловна клауза за плащане на определена парична сума. Посочени са място на издаване и плащане като поемател - „***“ *** ЕИК ***, а длъжник по него е издателят на документа С. Х. Б.. ата ценна книга е написано джиро, с което поемателя „***“ ***а основание горното следва да се приеме, че в тежест на С. Х. Б. е възникнало валидно задължение по процесния запис на заповед за заплащане на сумата от 412.67 лв. /четиристотин и дванадесет лева и шестдесет и седем стотинки/, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда (25.06.2013 г.) до изплащане на вземането. Това задължение е възникнало за издателя от датата на издаване на ценната книга и съответно от подписване на джирото. Ето защо предвид това, че записа на заповед е абстрактна сделка, при която основанието за плащане не е елемент от съдържанието ѝ и условие за нейната действителност, следва да се посочи, че сумата по него се дължи независимо от наличието на каузална сделка или каквото и да е друго основание, както и от развитието на каузалните правоотношения, във връзка с които менителничния ефект е издаден.

С оглед изложеното претендира от С. Х. Б. - възразилият длъжник - да заплати сума в размер на 412.67 лв. /четиристотин и дванадесет лева и шестдесет и седем стотинки/, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда (25.06.2013 г.) до изплащане на вземането, сумата от 25 лв. /двадесет и пет лева/ - държавна такса и 200 лв. /двеста лева/ - юрисконсултско възнаграждение.Претендират се разноси.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, доказателствата по делото и разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна :

От приложеното ч.гр.д.№ 3351/2013г. по описа на ПЛРС се установява, че е издадена е заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК за сумата 412,67лв.задължение по запис на заповед, ведно със законната лихва, считано от 25.06.2013г.

В срок е подадена ИМ, тъй като длъжникът не е бил открито то ***, където е било заведено изп.д.по издадения ИЛ.

Не е спорно, че в хода на процеса е издържано всичко от страна длъжника и е представена справка от ищеца в тази връзка, че последната сума от 260лв. е заплатена на 29.12.2023г. Предвид на изложеното следва да се отхвърри иска като погасен чрез плащане за посочената сума, а за разликата като неоснователен, тъй като не е оспорено от ответника, че дължимата сума, след цесията, като остатък е била 260лв.- видно и от справката.

При това положение, съдът приема, че ответникът не е изпълнил в срок задължението си с поведението си е станал причина ищецът да направи разноси по ч.гр.д. и по настоящето дело, които следва да заплати на ищеца.

Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.8 от ГПК в полза на юридическите лица се присъжда адвокатско възнаграждение по Наредба№1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения, ако са защитавани от юрисконсулт, като е съобразено последното изменение на ГПК, обнародвано в ДВ бр.8/2017г. относно юрисконсултското възнаграждение.

Съобразно т. 12 от ТР № 4/2013г., съдът следва да се произнесе и относно разноските в заповедното производство, съобразно изхода на спора, с осъдителен диспозитив.В случая съдът определя размер на дължимото юрисконсултско възнаграждение в размер на 50лв.- определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ –Наредба за заплащането на правната помощ–чл.26, съобразно който размерът на възнаграждението при защита в заповедните производства, е в размер от 50лв. - до 150лв. При това положение, съдът счита, че от разноските, които като исков съд определя на 75лв./ 25лв. д.т. и 50лв. юрисконсултско възнаграждение/, се дължи част от сумата и то за частта, която е заплатена в хода на производството, а именно 47,25лв.

Следва да се присъдят и разноси по настоящето дело, като размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ-Наредба за заплащането на правната помощ- чл.25, ал.1-или в размер от 100 до 300лв. В случая, съдът намира, че юрк. възнаграждение, следва да бъде определено в минимален размер от 100лв.При това положение направените разноси са 125лв.-25лв. за д.т. и 100лв. за юрисконсултско

възнаграждение.Съобразно частта, която е била заплатена след завеждане на делото и след цесията, се дължи сумата 78,76лв.

Водим от горното, Плевенският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „****” ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „****” № ***, офис- сграда „****” ет. *** офис *** иск с правно основание чл. 422 ал. 1 вр. чл. 415 ГПК вр. чл. 79 ал. 1 ЗЗД, за приемане на установено по отношение на С. Х. Б., ЕГН*****, че дължи на „****” ***, сумата 412,67лв., вземане по запис на заповед, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 25.06.2013год. до изплащане на вземането за която има издадена заповед по чл.417 от ГПК №1988/26.06.2013г. по ч. гр.д.№3351/2013г. на ПлРС, КАТО ПОГАСЕН ЧРЕЗ ПЛАЩАНЕ за сумата 260лв. и за разликата до 412,67лв. като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА С. Х. Б., ЕГН*****, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, ДА ЗАПЛАТИ на „****” ***, ЕИК ***, сумата общо 78,76лв., направени деловодни разноски, по настоящето дело.

ОСЪЖДА С. Х. Б., ЕГН*****, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, ДА ЗАПЛАТИ на „****” ***, ЕИК ***, сумата общо от 47,25лв.- разноски по ч.гр.д.№3351/2013г. по описа на ПлРС.

Решението подлежи на обжалване пред ПОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____